60ste JAARGANG No. 8478 WOENSDAG 16 JULI 1952 VIER PAGINA'S

AMIGOE DI CURAÇAO

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Agent Curacao WITCOM Tel. 1991

Abonn.-prijs Curaçao en Bonaire ƒ 2.50, Aru ba, Surinamo, Bovenwinden ƒ 2.50. — Buitenland ƒ 3.— per maand (bij vooruitbet.).
Kantoor: Consciëntiesteeg 27—29. Telefoon: Redactie 3858 — Admin'stratie 3550.
Uitgave N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao.
Hoofdredacteur: Ad. Versney.

Agent Aruba Mario S. Arends

Amerika staakte uitgave van "America"

Propaganda overwinning voor Rusland

Washington — Volgens mededeling van het Amerikaanse ministerie van buitenlandse zaken hebben de Verenigde Staten de publicatie van het Amerikaanse tijdschrift in de Sovjet-Unie „America" genaamd, dat in de Russische taal verschijnt, opgeschort.

Deze maatregel en het besluit om als tegenmaatregel de publicatie en verspreiding van Russische vlugschriften in de Verenigde Staten te verbieden zijn een gevolg van het feit, dat de Russen aan de verspreiding van „America" moeilijkheden in de weg legden, aldus de mededeling. Een woordvoerder van het ministerie zeide dat het tijdschrift in de Sovjet-Unie zo populair was, dat het in de kiosken, waar de Russische regering aan de verkoop ervan geen moeilijkheden in de weg legde, binnen enige uren werd uitverkocht, terwijl tweedehands-exemplaren soms op de zwarte markt vele malen de oorspronkelijke prijs van tien roebel opbrachten.

DE WEG VAN DE MINSTE WEERSTAND

Met de opheffing van het tijdschrift „America" heeft het State Department de weg van de minste weerstand gekozen, maar heeft daarmee ook een der krachtigste middelen gedood, die het had om door het IJzeren Gordijn heen te dringen.

Sedert het begin van de koude oorlog had Amerika maar twee onmiddellijke wegen om zijn ideeën onder het Russische volk te brengen: door de Voice of America en door een aantrekkelijk tijdschrift op gelijmd papier, van de omvang van Life, dat de naam „America" draagt. De Russen kunnen vaak de Voice overstemmen, maar tot nog toe waren ze niet in staat **America**, dat door het State Department gepubliceerd wordt, er onder te krijgen. Niemand weet precies hoe effectief het tijdschrift precies is, maar uit de grote ruimte, die in de Russische pers gereserveerd wordt aan aanvallen er op, wordt door Buitenlandse Zaken geconcludeerd, dat het gelezen en besproken wordt.

Een andere peiling van America's kracht is, dat de Russen, die verplicht zijn het tijdschrift onder een overeenkomst van 1944 toe te laten, er op uit zijn het de nek om te draaien door de toegestane oplage kleiner te maken dan de 50.000 van de oorspronkelijke overeenkomst.

In Juni zag het State Department het feit onder ogen, dat **America** op zijn hoogst nog slechts een circulatie had van 15.000 exemplaren of wellicht minder en het had te kiezen tussen een van de twee:

of doorgaan met het publiceren van de gereduceerde oplage,

of pressie op de Russen uitoefenen om hun overeenkomst na te komen.

Het bleek echter, dat het State Department niet veel zin had om voor zijn tijdschrift de strijd aan te binden. Zonder af te wachten zelfs, hoe de Roden zouden reageren op een hernieuwde eis om 50.000 ex. te laten circuleren, begon het zijn tijdschriften-tak af te hakken. In Maart van dit jaar ontving de uitgeefster Mrs. Sanders order haar redactiestaf van New York naar Washington te verhuizen om striktere controle en bezuiniging mogelijk te maken.

De uitgeefster verzette zich hiertegen, op grond van het feit, dat ze in Manhattan het nationale centrum van Uitgeverijen, het tijdschrift veel goedkoper kon uitgeven dan in Washington. Toen State Department insisteerde, nam ze haar ontslag. Alle leden van de staf volgden haar op de voet.

Gevolg hiervan was, dat de uitgave van **America** een onmogelijkheid werd en heden beleven we de laatste fase van de lijdensgeschiedenis.

State Department stopte de uitgave van het blad en draaide tevens de kraan der Rode propaganda in de V.S. dicht.

Nu rest nog slechts de „Voice of America" om de stem der vrijheid door het IJzeren Gordijn te boren.

Rode onderhandelaars vroegen weder twee dagen uitstel

Tokio. — De Noordelijke onderhandelaars bij de bestandsbesprekingen hebben nogmaals om twee dagen uitstel gevraagd. De geallieerden hebben dit verzoek onmiddellijk ingewilligd.

Volgens een vertraagd geallieerd vlootbericht over de operaties van Maandag heeft de Nederlandse torpedobootjager Hr Ms „Piet Hein" bij de beschieting van het gebied van Yangdok een belangrijke spoorwegtunnel dicht gebombardeerd.

Tokio. — Generaal Lawton Collins, de stafchef van het Amerikaanse leger, heeft bij zijn terugkeer uit Korea te Tokio verklaard, dat de Verenigde Naties tegen de Noordelijken alles zouden gebruiken wat noodzakelijk is. „Dat sluit echter een bacteriologische oorlogvoering uit", zei hij. Binnen twee jaar hebben de Verenigde Staten artilleriegranaten met atoomlading gereed, aldus Collins.

TOESTAND VAN EVA „ONVERANDERD"

Buenos Aires. — In het Dinsdagavond uitgegeven officiële communiqué is verklaard, dat de toestand van mevrouw Peron „onveranderd" is.

Buenos Aires. — President Perón is Dinsdag weer niet op zijn bureau verschenen. Maandag had hij na vier dagen het werk hervat. Hoewel officieel nooit iets is meegedeeld, waaruit de ernst van de ziekte van Eva Perón zou blijken, wordt in Argentinië toch rekening gehouden met een verslechtering van haar gezondheidstoestand.

RODE DEKEN, LAST VOOR KERK EN STAAT

Londen. — Churchill wees in het Lagerhuis het verzoek een tribunaal in te stellen voor een onderzoek naar de gedragingen van de „Rode Deken" van Canterbury van de hand. Dit zou het optreden van de deken belangrijker maken, dan het is, aldus Churchill. De vrijheid van meningsuiting brengt met zich mede, dat dwaze, onaangename en venijnige dingen gezegd kunnen worden. „In het algemeen denk ik echter, dat wij deze dingen beter on de koop toe kunnen nemen", aldus Churchill.

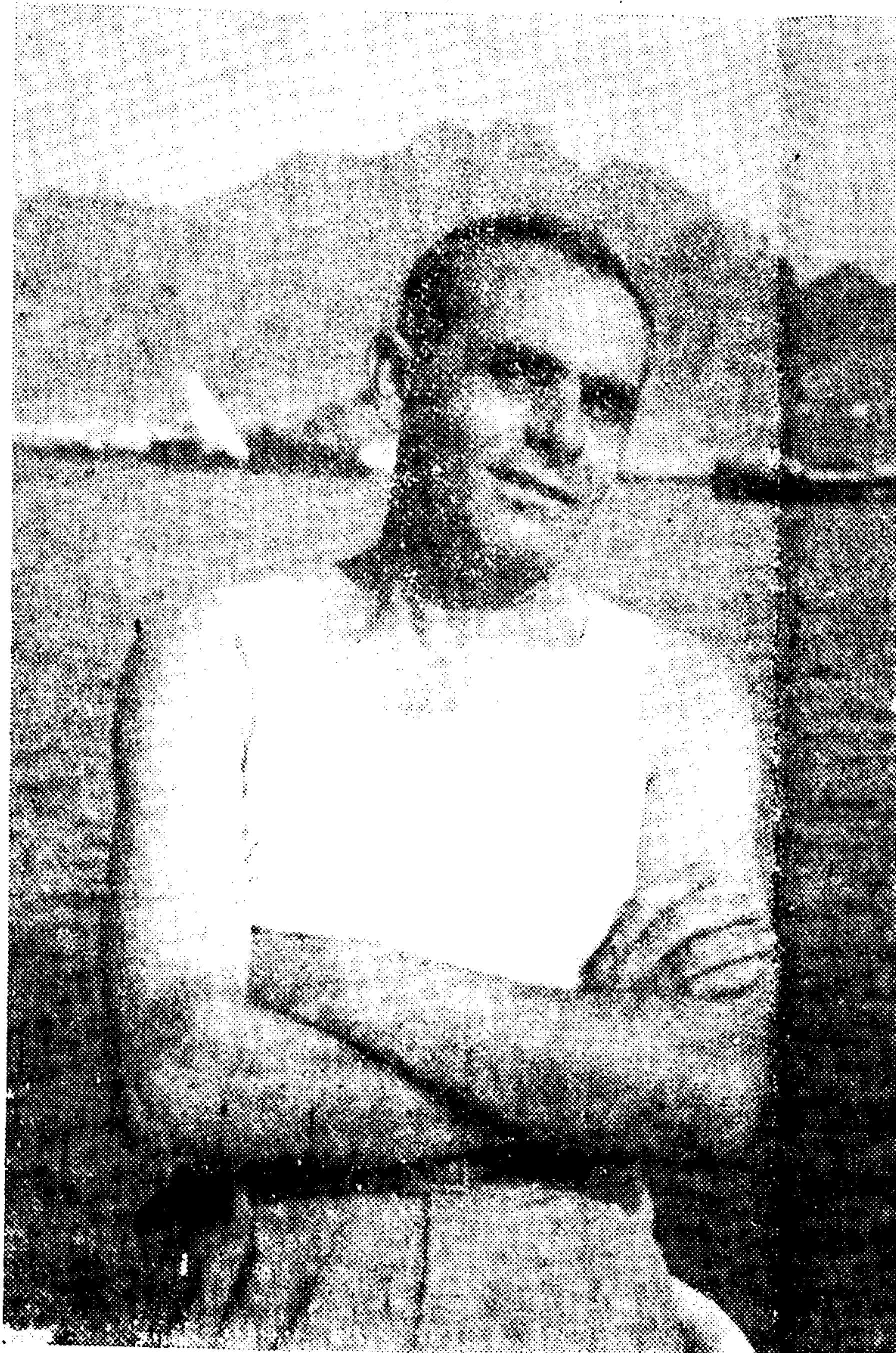
In het Hogerhuis noemde de Aartsbisschop van Canterbury de Rode Deken „een lastpost voor kerk en staat". Hij noemde het grootste gevaar, dat in het buitenland vaak de deken met de aartsbisschop, die het hoofd van the Church of England is, wordt vereenzelvigd, hetgeen met name in de Oostelijke landen een verkeerde indruk geeft.

Mexicaanse verkiezingen

Mexico Stad — De Mexicaanse oppositiepartijen hebben geweigerd deel te nemen aan het opnemen van stemmen in 161 kiesdistricten der op 6 Juli gehouden verkiezingen. Zij weigerden dit uit protest tegen wat zij noemden onregelmatigheden bij de verkiezingen. De autoriteiten en de regeringspartij hebben nog geen commentaar op deze houding van de oppositie gegeven.

Recht tot het hart

— Een goedgemanierd mens spreekt weinig over zichzelf.

DE KAPITEIN VAN DE ROSE MARY — de felst omstreden tanker ter wereld, die met Perzische olie geladen, in de haven van Aden wordt vastgehouden. De laatste berichten melden, dat de aanhouding voor onbepaalde tijd werd verlengd. Intussen is de Voorzitter van de Italiaanse Oliemaatschappij, Graaf Ettore Della, doende een tweede tanker te sturen. „Engeland kan niet doorgaan de olievoorraden van Perzië te blokkeren," zei hij.

Kinderverlamming in Eton

Windsor. — Eton, een van Englands meest vermaarde kostscholen, wordt momenteel geteisterd door kinderverlamming. Er zijn twee gevallen geconstateerd, waarvan een met dodelijke afloop. Hoewel tot dusverre geen melding is gemaakt van nieuwe gevallen mogen de duizend leerlingen zonder vergunning het terrein niet verlaten.

Sneeuwman van geslacht „Beer".

New Delhi — De leider van de Zwitserse expeditie naar de Mount Everest, dr Wyss Dunant, heeft op een persconferentie te New Delhi verklaard, dat „de verschrikkelijke sneeuwman" blijkt een viervoeter van het geslacht „beer" te zijn, die ongeveer 80 kg. weegt.

Verder was de expeditie tot de slotsom gekomen, dat de hoogte van de Mount Everest 8.900 à 9.000 meter is.

Helicopters over Oceaan.

Washington — Volgende week zullen twee militaire hefschroefvliegtuigen voor het eerst in de geschiedenis de Atlantische Oceaan overvliegen. De route zal lopen van Massachusetts via Labrador, Groenland, IJsland en Engeland naar Wiesbaden, aldus een mededeling van de Amerikaanse Luchtmacht. Volgens het schema zullen de hefschroefvliegtuigen de afstand in veertig uren kunnen afleggen.

Eerste en Tweede Kamer gisteren geopend

's-Gravenhage. — De minister van Binnenlandse zaken Prof. Beel, heeft vandaag het nieuwe zittingsjaar van de Staten Generaal in een gemeenschappelijke vergadering van de Eerste en Tweede Kamer geopend.

Hij deelde mede, dat de nieuwe zitting, die zal duren tot 13 September, zich zal moeten bezig houden met een wetsontwerp tot uitbreiding van het ledental van de Tweede Kamer van 100 tot 150 en een ontwerp ter herziening van de Grondwet, met betrekking tot buitenlandse zaken.

ANTILLEN A.B.C. CABARET KOMT

's-Gravenhage. — Enige artisten, die dit jaar door de B.P.M. naar de Nederlandse Antillen uitgezonden zullen worden, zijn Wim Kan met zijn gezelschap, het A.B.C.-cabaret, begin September met twee programma's: ABC-expresse" en „De moordzaak ABC". Zij geven in veertien dagen tien voorstellingen, deels op Curaçao, deels op Aruba.

Per K.L.M. naar Zuid-Amerika

's-Gravenhage. — Met ingang van 17 Juli zal de KLM met het nieuwst vliegtuigtype diensten uitvoeren van Amsterdam uit naar Brazilië, Uruguay en Argentinië. Het te gebruiken vliegtuig is van het type Douglas DC-6B. Evenals in 1948 is de KLM de eerste luchtvaart Mij. die met het nieuwste Amerikaanse vliegtuigtype op de Zuid Amerikaanse route verschijnt.

SPORT

ANTILLIANEN IN HELSINKI

Helsinki. — De Antilliaanse voetbalploeg is Dinsdag op het nieuwe vliegveld te Helsinki aangekomen.

Met het lijntoestel via Hamburg had het gezelschap, dat uit 20 spelers bestaat en dat vergezeld was van de heren Capriles, secretaris van het Antilliaans Olympisch Comité, Mordi Maduro, voorzitter van de Curaçaose Voetbalbond, Walter J.M.A. van Rosberg, als internationaal scheidsrechter, Odulio P. Willems, secretaris van de Curaçaose voetbalbond en Antoine R. Maduro, trainer, een goede reis gehad. Op het vliegveld werd de ploeg ontvangen door de speciale attaché, door het organisatiecomité aangewezen voor de Antilliaanse ploeg en verder door Drs W. van Zijll, namens het Nederlandse Olympische comité en D. van Eendenburg, attaché voor Nederland.

De gehele ploeg logeert in het Olympisch dorp Kapyla in een der huizen dicht gelegen bij de flats van de Nederlandse voetbal en hockeyploeg.

Eilandsraad Aruba

De motie om kiesstelsel te wijzigen werd aangenomen

Beginselen van UNA verdronken in kolk der politiek

Gisteravond bestond er van de zijde van het publiek een enorme belangstelling voor de eerste Eilandsraadvergadering na de R.T.C. Men verwachtte blijkbaar wel enige heftige debatten over het laatste punt van de agenda, t.w. de door de nieuwe Una ingediende motie betreffende de verandering van het kiesrecht. De voorzitter, Mr L. C. Kwartsz, leidde de vergadering echter op zeer tactische wijze, zodat het geheel een tamelijk rustig verloop had.

Het verslag van de heer Kwartsz betreffende de R.T.C.-reis deed de heer Yrausquin opmerken: „Ik stel voor dit rapport naar de afdelingen te verwijzen, omdat, naar mijn mening, een scherp woord aan het adres van de voorzitter van de Antilliaanse delegatie op zijn plaats is."

De voorstel werd aangenomen.

De geloofsbrieven van het nieuwe lid, de heer E. E. Goedhoop, opvolger van de heer G. Kok, werden accoord bevonden, waarna de voorzitter de heer Goedhoop beëdigde en de wens uitsprak dat hij bij de vervulling van zijn functie succes mocht hebben en dat hij dezelfde loyale houding zou aannemen van zijn voorganger. De voorzitter dankte vervolgens de heer Kok voor de wijze, waarop hij de belangen van Aruba behartigd had.

De volgende zes punten van de agenda, de ontwerpen van de landsverordeningen, werden zonder hoofdelijke stemming aangenomen. Deze ontwerpen houden in: Toekenning van presentiegeld aan de Raadsleden af ƒ 5.— per lid per vergadering, het plaatsen van besluiten in het „Afkondigingsblad Aruba"; bestrijding van de zedelijke en maatschappelijke gevaren van de bioscoop; wijziging van het „Reglement van Orde"; bepaling ter bestrijding van overlast door het gebruik van luidklinkende muziekinstrumenten en geluidversterkers; maatregelen ten aanzien van het oprichten van inrichtingen, die hinder, schade of gevaar kunnen veroorzaken.

Arubaanse Toeristencommissie.

Het voorstel van het Bestuurscollege inzake de samenstelling van een commissie van onderzoek naar het beleid van de Arubaanse Toeristencommissie werd in de vorige vergadering van de Eilandsraad besproken. Uit de Raad kwam er toen een voorstel naar voren gekomen om een commissie in te stellen, welke een onderzoek zou instellen naar het beleid van de Toeristencommissie. Het Bestuurscollege was van mening, dat deze commissie uit de Raad moest worden gevormd.

De heer Van Hoorn stelde voor een brief te richten aan de Regeringsraad met het verzoek de zorg voor de Toeristencommissie toe te vertrouwen aan het eilandsgebied Aruba. Spr. stelt voor in de volgende vergadering dit punt in te trekken en bovengenoemde brief aan de Regeringsraad op de agenda te plaatsen welk voorstel met algemene stemmen werd aangenomen. Hierna komt de reeds door ons gepubliceerde motie van de nieuwe Una aan de orde.

Discriminatie.

Het Una-lid **N. E. Henriquez** verdedigde als eerste deze motie. Spr. zeide, dat er rekening mede moest worden gehouden, dat de mogelijkheid niet denkbeeldig zou zijn, dat het lot van Aruba niet meer in eigen hand gehouden zou kunnen worden, wanneer de niet-Arubanen de meerderheid zouden verkrijgen in de Eilandsraad. Wanneer door welke omstandigheid dan ook de toevoer van Nederlandse krachten zo groot zou zijn, was deze vrees van de Arubanen zeer zeker niet ongegrond. De Nederlanders, welke in de eerste plaats hier naar toe zijn gekomen, omdat er hier een ruimere werkgelegenheid is dan in Nederland zelf, zouden zeer zeker ook weer het eiland verlaten, als deze werkgelegenheid eens niet meer zou bestaan.

„Uit dien hoofde moet het bestuur van het land bij landskinderen berusten; niet-landskinderen mogen dit beseffen en zij moeten de landskinderen in staat achten de bestuurstaak zelf te vervullen. Economisch en politiek moeten wij het hier zelf doen, dan zullen we straks na de Exodus niet met grote moeilijkheden opgescheept zitten. De

het nieuws van vandaag

Het schijnt, dat het meningsverschil tussen het Bestuurscollege van het eiland Curaçao en de ambtenaren van D.O.W. in bredere ambtelijke kringen een zekere vrees voor overdracht gewekt heeft. Deze vrees wordt gemotiveerd met zoiets veelomvattends als de „onzekerheid der rechtspositie van de ambtenaren". De Landsverordening dienaangaande werd wel aangenomen maar nog niet afgekondigd.

Desondanks is het uit de geluiden, die in dit conflikt gehoord werden, wel duidelijk dat het niet zozeer de rechtspositie in de bovenbedoelde brede zin is, die onzekerheid en daardoor ontevredenheid wekt, doch veel meer de vraag: „Wat hebben wij van onze nieuwe heren allemaal te verwachten?" De beantwoording van die vraag ligt slechts gedeeltelijk op juridisch terrein. De ambtenaren zijn van mening dat het Bestuurscollege het recht niet had, de regeling van werk voor derden aan zich te trekken en het is denkbaar dat er meerdere van zulke dubieuze rechtspunten zijn, waarover bij overdracht der diensten ongewenste conflikten kunnen ontstaan.

Doch voor een ander en misschien nog wel belangrijker gedeelte ligt de kwestie op executief terrein, zodat men de reactie der ambtenaren zou kunnen omschrijven met: „dat nemen we niet". Een aanwijzing hiervoor bieden ons de door de werknemers naar voren gebrachte bezwaren, waaronder er enkele waren, die geheel afzagen van rechtsof onrechtmatigheid, zoals: „het Bestuurscollege had moeten wachten tot alle diensten waren overgedragen" en: „waarom moeten de goeden met de kwaden lijden?" M.a. w. de bezwaren gaan uit naar het beleid en de huiver voor verdere overdracht vindt voor een niet gering gedeelte in dezelfde overweging zijn grond.

Veel meer dus dan wettelijke regeling hunner rechtspositie, schijnen de ambtenaren een beleid te wensen dat hun meer vertrouwen inboezemt, of waarmee zij zich meer verenigen kunnen. Voor de vraag of dit mogelijk is, moet de maatregel onder de loupe genomen worden, die de eerste steen des aanstoots werd, n.l. het verbod aan ambtenaren van D.O.W. om behoudens toestemming van het Bestuurscollege te werken voor derden. Facetten aan deze kwestie verbonden, zijn de volgende:

Overdracht der Diensten

— Het werken voor derden bracht in bepaalde gevallen schade toe aan de dienst.

— Het betekende in bepaalde gevallen ongewenste concurrentie in de bouwvakken.

— Het had zijn nut, omdat mensen, die zich de dure service der vaklieden niet verschaffen konden er door geholpen werden.

— Vroeger werd de vereiste permissie wellicht te gemakkelijk gegeven en de uitvoering er van te weinig gecontroleerd.

— Er waren ambtenaren, die de dienst in deze steeds voor lieten gaan en er waren ambtenaren die dit niet deden.

— Er werd door verschillende ambtenaren een niet onbelangrijke bijverdienste uit werk voor derden gewonnen.

— Het Bestuurscollege heeft bij zijn maatregel veel meer de nadruk gelegd op het verbod, dan op het „behoudens de toestemming".

Al deze aspecten samenvattend, komt het ons voor, dat de overgang als zodanig, vooral nu ze gepaard gaat met een wellicht niet altijd even tactisch aanhalen van de touwtjes, de voornaamste oorzaak is van de bestaande moeilijkheden.

Wanneer deze diagnose juist is dan geloven wij, dat het tot voorkomen van herhaling noodzakelijk is, de macht van het Bestuurscollege tevoren zo volledig te bepalen en aan de belanghebbenden zo duidelijk te maken, dat misverstand achteraf in de toekomst uitgesloten is. Waarnaast de gulden regel van bestuur, vooral in deze overgangsfase nimmer uit het oog verloren mag worden:

„Fortiter in re, Suaviter in modo, krachtig wat de zaak, maar tactisch wat de manier van optreden betreft".

voorgestelde maatregelen moeten uitsluitend in dit licht worden gezien", aldus spr.

De heer Henriquez wenste een duidelijke omschrijving, wie al dan niet tot Arubanen moeten worden gerekend. De niet-Arubanen, welke al zeer lange tijd op Aruba woonachtig waren, wenste spr. gelijk geschakeld te zien met de Arubanen.

De heer Henriquez erkende, dat er onder de niet-Arubanen zeer zeker velen waren, die wilden medewerken aan de opbouw van Aruba en meende, dat deze in de toekomst daartoe zeker in de gelegenheid zouden moeten worden gesteld.

(In de vorige vergadering had de heer Henriquez zich over dit onderwerp wel wat scherper uitgelaten, zonder dat hij overduidelijk de gronden waarom hij zo'n felle voorstander van het wijzigen van het kiesrecht was, naar voren bracht — Red.)

Met mijn gehele persoon.

Milo Croes was het volkomen eens met de vorige spreker en zeide deze motie te zullen steunen. Hij kon zich niet voorstellen, dat er van welke zijde dan ook enig bezwaar kon zijn en verwachtte dan ook geen verzet tegen deze motie.

De heer **Eman** stemde volkomen in met de motie, gezien het feit, dat het eigenlijk een vervolg was van de door de AVP in de vergadering van 15 Maart ingediende motie. Hij vond deze motie vanzelfsprekend geheel verantwoord en rechtvaardig tegenover de Arubanen.

Hierna kreeg de heer **Yrausquin** het woord. Deze vond de motie niet erg gelukkig. Volgens spr. was er een tegenstrijdigheid in de overwegingen. Het doel zal op deze manier zeer zeker niet worden bereikt. Wanneer men het passief kiesrecht wil beperken, bereikt men het beoogde doel niet.

Spr. vraagt zich af: wie zal moeten onderzoeken wie al dan niet-Arubaan is, wat zeer moeilijk zal zijn en beslist altijd grote verschillen van meningen naar voren zal brengen met alle gevolgen van dien. Welke instantie zal de uiteindelijke beslissingen moeten nemen? Artikel 8 van de Eilandenregeling behandelt inderdaad over bevoegdheden betreffende wijziging van het kiesstelsel, maar spr. haalde daarbij artikel 6 aan, waarin staat, dat wijzigingen alleen door hogere organen kunnen geschieden en dus inhoudt, dat de Eilandsraad hierin geen maatregelen kan nemen. Volgens spr. zou dus alleen de Staten deze wijzigingen kunnen doen aanbrengen.

Spr. stelde voor de motie naar de afdelingen te verwijzen ter bestudering waarna men dan alsnog tot overeenstemming kon komen.

De heer Henriquez was van mening dat de motie zeer duidelijk was gesteld en er beslist geen tegenstrijdigheden in de overwegingen stonden. Wat het begrip wie wèl en wie niet Arubaan was, staat nergens omschreven en zou dus in de Eilandsraad of het Bestuurscollege, eventueel met behulp van een commissie van deskundigen moeten worden uitgemaakt. Dit was wel een moeilijk probleem, maar men had wel eens voor hetere vuren gestaan. De leden van de PPA stellen alles in het werk om de motie naar de afdeling te verwijzen, en daarbij laten in het bijzonder de heren Yrausquin, Anslijn, Lopez en Finck hun bezwarende geluiden door de Raadszaal klinken.

De heer **R. van Hoorn** zeide, dat toen in de vorige raadvergadering een motie werd ingediend met betrekking tot het veranderen van het kiesrecht, hij hier wel enigszins sceptisch tegenover stond, doch dat hij niettemin deze motie had ondersteund.

Zeer belangrijk vond spr., dat inmiddels ter RTC gebleken was, dat er van de zijde van Nederland geen bezwaar bestond tegen het wijzigen van het kiesrecht en dat dit hem gesterkt had en hij zich nu beslist niet bezwaard gevoelde als Europees Nederlander zijn stem te hechten aan de thans ingediende motie, aangezien hij nu zeker wist hiermede niet tegen de geest van de Nederlandse Regering te handelen.

De mening, dat de 14—7 verhouding in de Eilandsraad tot gevolg zou hebben, dat niet-Arubanen halve burgers of 2e rangs kiezers zouden worden, achtte spr. hiermede voldoende weerlegd. De tegenstanders van deze verhouding hekelde spr. met het gezegde, dat deze mening over het algemeen zou komen vanachter de borreltafel van mensen die critiek uitoefenen op de Arubaanse samenleving, maar verder hun activiteit dan ook slechts beperkten tot die borreltafel, met uitzondering van de goedwillenden, dat deze mensen klagen over passief kiesrecht, maar wanneer zij ter stembus moeten, zelfs niet eens van hun recht gebruik maken.

De Amerikanen, waar Aruba geheel zijn huidige positie aan te danken heeft, hebben in het geheel geen kiesrecht, doch hebben zich daarover, voorzover spr. bekend was, nooit over beklaagd.

De heer Van Hoorn was voorts van mening, dat men als niet-Arubaan zijnde, zowel in politiek als in niet politiek opzicht met de Arubanen moest samenwerken en zich beslist niet tegenover de Arubanen moest stellen. Degenen, die het op Aruba niet beviel, moesten zich realiseren, dat hij of zij uit vrije wil was gekomen, omdat zij dachten hier een betere bestaansmogelijkheid zouden hebben dan vanwaar zij kwamen.

Men zou zich dankbaar moeten gevoelen voor dit alles, mocht dit gevoel niet bestaan er was niemand, die hen zou beletten ergens anders heen te gaan. Een ieder is zo vrij als een vogeltje in de lucht, dank zij de rood-wit-blauwe vlag.

Spr. achtte de samenwerking tussen de Nederlandse Antillen onderling en tussen de drie delen van ons Koninkrijk duurzamer als de niet-Arubanen het beste gaven, wat in hun was, in het belang van Aruba, in de overtuiging, dat Aruba in de eerste plaats aan de Arubanen behoort te zijn, i.p.v. zich pretenties aan te meten en zich tegenover de Arubaanse gemeenschap te stellen.

Spr. vreesde ontbinding van de Nederlandse Antillen, zowel als van het Koninkrijk als de niet-Arubanen door hun aantal de Arubanen zouden belemmeren in hun levensuitingen.

Spr. wilde beslist niet zeggen: Als het de niet-Arubanen het hier niet zou bevallen, dan moesten ze maar vertrekken; integendeel, maar wel, dat men het feit, dat men op Aruba was, moest waarderen en de kans moest aangrijpen om tezamen met de bevolking dit eiland op te bouwen in alle opzichten.

Hierna verklaarde de heer Van Hoorn de motie te zullen steunen.

De exodus.

De heer **Lopez** zeide in antwoord op de rede van de heer Henriquez, dat na het doven van de vuren van de Lago niet alleen, de vreemdelingen, maar zelfs ook de Arubanen een Exodus zullen beginnen; en wat zal er dan overblijven van het met zoveel zorg opgebouwde Arubaanse Bestuursapparaat?

De heer Milo Croes beschuldigde de PPA de motie op de lange baan te willen schuiven.

De heer Finck sprak van een hoogst belachelijk onderwerp en vroeg zich af, wanneer men zou beginnen met een verdeling van districten, welke mededeling bij het publiek veel hilariteit onwekte.

Derailllement.

Daarna hielde de heer Geerdhoop zijn eerste toespraak. Hij zeide van gedachten te zijn, dat het ene voorstel gemakkelijk in het andere kan worden opgenomen, waardoor beide partijen tevreden gesteld zijn.

Noch de Una noch de AVP zijn van zin dit voorstel in overweging te nemen en daarna ontspint zich een heftige discussie tussen de heren Henriquez en Finck over de toestand in Suriname, waarbij de heer Finck opmerkt, dat hij het woord voert als lid van de Eilandsraad en niet in de eerste plaats als Surinamer.

Het debat wordt dan overgenomen door de heren Yrausquin en Eman, die elkaar betichten van merkwaardige kiesrecht voorstellen in de RTC. Gelukkig maakt de voorzitter aan deze vruchteloze discussies een einde en verklaart de beraadslaging voor gesloten.

Daarna volgen de hoofdelijke stemmingen; ten eerste over het voorstel Yrausquin en tweedens over het voorstel van de Una-leden, d.w.z. de motie.

Zoals te verwachten was, werd de suggestie van de leider van de PPA getorpedeerd (hij had slechts 8 stemmen), terwijl de Una-motie twaalf stemmen kreeg en dus als aangenomen kon worden beschouwd.

T.z.t. zullen we dus over deze materie nog wel meer kunnen vernemen.

Niets meer aan de orde zijnde sluit de voorzitter om ongeveer half elf de vergadering.

Slachtoffer van onze verlichte eeuw

Als redeloos vee over de wereld gejaagd

Een wereld van onmenselijkheid en van de mensenellende, daardoor veroorzaakt, grijnst ons aan; gruwelen, die zich ophopen van dag tot dag verpletteren ons met ontzetting. Mannen, vrouwen en kinderen, die naar onbekende verten worden weggevoerd, slavernij en dwangarbeid, millioenen, die in bestaansonzekerheid rondzwerven; het zijn ingrediënten van een wereld van waanzin en verschrikking. Zo leven bv. de „displaced persons" in een wereld, waarin de machten der duisternis op hen schijnen losgelaten. De D.P.'s zijn het kind van de rekening en één uit die nameloze millioenen is als een paria een dezer dagen op de Curaçaose kust afgeworpen. Ongewenst.

Ongewenst was-ie, zoals overal elders in de wereld, waar hij heen gezworven is, als verstekeling aan boord van een schip. Zondag kwam hij als „stowaway" mee aan boord van een Engels schip; na enkele mislukte pogingen had hij eindelijk kans gezien om van uit Polen in Zweden aan te komen.

„Er uit", zei men in Zweden en de 18-jarige Pool K. ging er uit, stiekum, aan boord van een Engels schip, dat zijn reis naar Zuid-Amerika ondernam. Men trachtte hem ook daar kwijt te raken, doch zonder succes, want overal ging de deur „hermetisch" op slot, hij was immers een „diepie".

In zijn jeugd had hij de moderne beschaving al leren kennen, toen zijn beide ouders — hij was toen amper 14 jaar oud — werden vermoord door het Duitse Herrenvolk. Daarna onderging hij de verwisseling van bezetter, het Duitse regiem maakte plaats voor de even gruwelijke terreur van het Russisch regiem.

Hij is door geheel Europa opgejaagd als een schurftige hond, kwam in Frankrijk terecht in Algiers, dat is in het Vreemdelingenlegioen. Hier heeft hij de hel opnieuw kunnen beleven. Daarna raakte hij weer op drift, kwam middels Japan en IJsland in Europa terug en klopte tevergeefs aan de deuren van de naties. Niemand gaf echter thuis. Laatstelijk belandde hij in Zweden, slipte aan boord van een Engels schip en bevindt zich nu op Curaçao.

Ook hier zal hij bij ontbreken van geldige papieren en meerdergelijke noodzakelijke formaliteiten worden uitgewezen.

Het vooruitzicht weer als een misdadiger te worden uitgewezen naar „niemandsland" heeft de jongeman klaarblijkelijk zo aangegrepen, dat hij zwaar overspannen is en thans tengevolge van een hem overkomen ongeval in het Hospitaal wordt verpleegd.

Vier ondernemende jongens.

Dat er ook avonturijken van geest zijn, die, om welke reden dan ook, hun vaderland verlaten, wordt geillustreerd uit het navolgende verhaal, dat wij optekenden uit de mond van 4 jongelui, resp. 16, 14 en twee van 15 jaren oud, die op 23 Maart jl. de Kaap Verdische Eilanden verlieten door zich als verstekeling „in te schepen" aan boord van de „Capi Verde", een Italiaanse stomer.

Toen de stomer ver genoeg uit de kust verwijderd en de avond reeds gevallen was, werden zij ontdekt, dat was op 24 Maart jl. en zo werden deze jongens in volle zee aangenomen als tijdelijke leden van de bemanning met de verzekering, dat bij de eerstvolgende haven voor terugreis zou worden gezorgd. Het is er niet van gekomen, het lot was de jongens gunstig en de gezagvoerder ongunstig. Zo maakten zij de reis mee naar Brazilië, van Brazilië naar Trinidad, in een klein bootje werden zij op de kust van Jamaica afgezet en de politie ontfermde zich over dit viertal.

De Katholieke Kerk liet de jongens niet aan hun lot over en onderhield hen gedurende 2 maanden en 23 dagen.

Wat dreef hen tot hun avontuur? Zij ondernamen deze reis omdat zij thuis geen werk konden vinden en ook wel om wat van de wereld te zien. Hoe dit ook zij, na die 2 maanden en 23 dagen werden zij per KLM naar Aruba en vandaar naar Curaçao gezonden, waar zij gisteren werden opgevangen en ondergebracht in Hotel Metropole, dat zij niet meer mochten verlaten.

Hedenochtend gingen zij met de „Uso di Mare" naar hun vaderland terug.

„Het zijn aardige jongens", aldus deelde de heer F. Janga directeur van het Metropole Hotel, die als tolk fungeerde, ons nog mede, en met een stem, waarin spijt doorklonk zulke voortvarende en ondernemende gasten te moeten missen.

HET WEER

Max. temp. 31.3 (88.3 F.), min. 24.8 C. (76.7 F.) en gem. 27.5 C. (81.5 F.). Windsnelheid: max. 17, min. 5 en gem. 13 knopen. Neerslag 3.8 mm en vochtigheidsgehalte 76%.

Bewolking: heldere hemel 1, licht bewolkt 7 en bewolkt 16 uren.

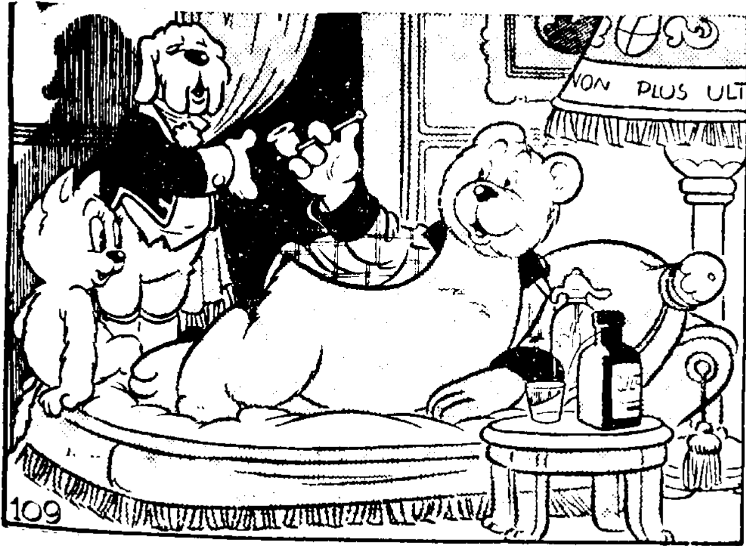
BURGERLIJKE STAND

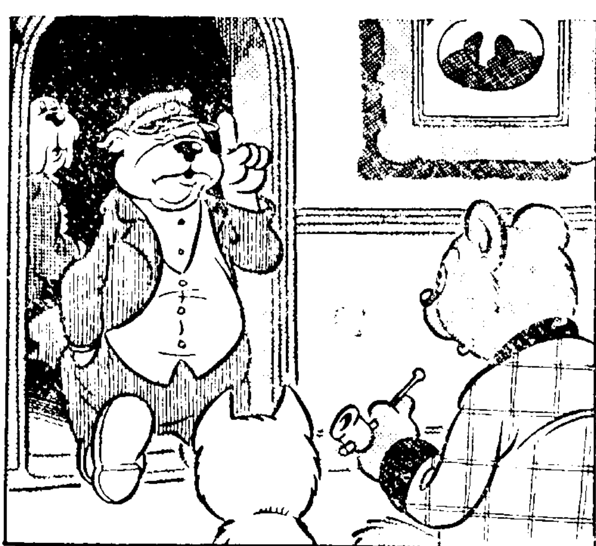
Geboren: op 8 Juli een zoon van F. Kirindongo; op 10 Juli een zoon van Z. Felicia, twee dochters van E. Allen en M. Samuel, een zoon van L. Gijsbertha, een zoon van J. Wawoe en M. Winsker; op 11 Juli een dochter van C. Maruga en E. Daal, een dochter van S. Henrique; op 12 Juli een dochter van H. Selas en C. Nouel, een dochter van J. Sambo, een zoon van A. Louiza, een zoon I. Imperator en L. Koenraad; op 14 Juli een dochter van A. G. Abdul en E. v. Glanenen Weygel, een dochter van D. Charles en E. Watson; op 15 Juli een dochter van C. Rocha en L. Piard, een zoon van D. Boll en C. v. der Sluis, een dochter van S. Orberne en H. Greer.

Gescheiden: op 15 Juli E. A. Hodge van C. S. Rodgers, A. M. Matthew van A. F. Reumon.

1216

Tom Poes en de Talisman.

Heer Bommel en Tom Poes waren in de nieuwe auto vlugger thuis dan anders en heer Ollie nam direct zijn gemak op de divan.

„Nu moeten we eens rustig praten!" zei hij. „We moeten overleggen wat we met onze talis man kunnen wensen! Het moet een verstandige wens zijn! Eén waar we geen spijt van kunnen krijgen! Laat ons denken, Tom Poes!"

Maar ze kregen geen tijd om te peinzen. Joost de bediende stapte binnen, sloot zijn hadden aanéén en opende de portière.

„Excuseer, heer Bommel!" zei hij. „Hier is een chauffeur die U dringend wil spreken. Ik heb hem binnengelaten met Uw welnemen. Hij verzekerde mij, dat hij mijn neus naar mijn achterhoofd zou verplaatsen wanneer ik hem niet aandiende en ik...."

De gestalte die in de deuropening verscheen was zwaar gebouwd en droeg een pet waar hij tegen aantikte.

„Avond!" zei hij zakelijk. „Je hebt je vergist, vader! Als je mij wilt nemen moet je vroeger opstaan!"

„Eh.... ik ben je vader niet, goede man!" zei heer Bommel verschrikt, „en ik wil je ook niet nemen! Wat bedoel je?"

„Ik bedoel," zei de chauffeur, dat je de verkeerde wagen genomen hebt, en dat vind ik geen werk! Je hebt je eigen gammele karretje in mijn garage gezet en mijn mooie nieuwe wagen meegenomen!

Gelukkig ken ik het uiterlijk van die Schicht van je en wist ik waar ik zoeken moest! Ik ben er ingestapt en hier ben ik. Kijk daar staat die machine van je! Waar is nu mijn kar?"

„Ik begrijp er niets van!" zei heer Bommel. „Ik eh.... ik heb jouw wagen niet genomen.... ik bedoel.... ik wist niet dat het jouw wagen was.... ik dacht dat het mijn wagen was.... ik had gewenst, dat het mijn wagen was en toen dacht ik, dat hij van mij was!"

„Wat een onzin!" zei de chauffeur.

CURACAO

BEZOEK GOUVERNEUR AAN 2DE DICTRICT

Vrijdag a.s. zal de Gouverneur een bezoek brengen aan het tweede district.

VOETBALUITZENDING

Hedenavond om 19.10 uur zal via de PCJ de voetbalwedstrijd Nederland—Brazilië worden uitgezonden. Deze wedstrijd duurt tot 20.54 uur Ant. tijd. Het is de eerste ronde van het Olympisch tournooi. Het ziet er voor Nederland wel somber uit en een Nederlands succes ligt niet in de lijn van de gekoesterde hoop.

PERSCONTACT MAN

De heer C.A.Th.M. Leo werd door de directie van de CPIM-CSM belast met het onderhouden van het perscontact van de maatschappij.

De heer Leo wensen wij van harte geluk met deze functie, waarin wij hem reeds hebben leren kennen als een prettig contact man die een open oog heeft voor de wensen van de pers m.b.t. de maatschappij aangelegenheden. De heer J. v.d. Zwan, Secretaris van de directie, die tot voor kort als schakel fungeerde tussen maatschappij en onze redactie en de door drukke werkzaamheden deze functie heeft moeten overdragen, brengen wij hartelijk dank voor zijn vriendelijke bemiddeling ons zo dikwijls geboden en die wij zo zeer op prijs hebben gesteld.

VERRUIMT UW BLIK, LEERT VLIEGEN.

Belangstelling voor- en het beoefenen van de vliegsport op Curaçao is belangrijk toegenomen sinds de luchtvloot van de Aeroclub werd uitgebreid tot drie in prima conditie verkerende toestellen. Het vertrouwen in de bekwame instructeurs, alle piloten van de K.L.M., en in het materiaal wordt wel het best gedemonstreerd door het feit, dat thans twee dames haar opleiding ontvangen, t.w. Mevrouw Van Os, echtgenote van de Chef Instructeur en Commissaris van Instructie van de Aeroclub en Mej. Flachs, dochter van het sportieve Directie-echtpaar van de CPIM.

Het is des Zondagsochtends een uitstapje naar Hato waard om daar de gele broertjes van de grote KLM-vogels te zien starten en landen.

Nog onlangs gaf de heer Koster, Directeur van de KLM alhier, van zijn belangstelling voor de vliegsport blijk.

Gedurende ruim een uur toonde deze gast van de Aeroclub in een open Fairchild-toestel interesse voor de baaien aan de Noordkust van ons eiland, terwijl ook de heer Hakkenberg van Gaasbeek, A.T.L. en oud-militair en sportvlieger, weer eens het verschil tussen een D.C.-6 en een „sportkistje" heeft willen ervaren.

Last but not least koos Zondag jl. dr Vaandrager, geneesheer van de KLM, het luchtruim en genoot van het uitzicht over Curaçao, zoals dit alleen vanuit een sportvliegtuig is te zien.

De Aeroclub is thans weer in staat aspirant-leden des Zondagsochtends van 9 — 12 uur gratis een proefvlucht van 20 minuten aan te bieden en nieuwe leerlingen aan te nemen ter opleiding voor het sportbrevet.

Wij kunnen eenieder, die recht van lijf en leden is, dan ook toeroepen: Verruimt uw blik! Leert vliegen!

SCHEEPVAARTBERICHTEN

Mongolia van S. Cruz naar Caracasbaai, **Willemstad** naar P. Cardon, **Sucre** van La Guaira, **S. Paula** van New York naar La Guaira, **Agamemnon** naar P. Cabello.

MULO EXAMENS

Gisteren werden 20 candidaten geëxamineerd, 4 werden afgewezen, voor B. slaagden mej. V. Prince en de heer G.D. Milstein.

Voor A slaagden de dames: S. M. Marten, A.M. v.d. Laarschot, I.J. Libier, M.C. Manuel, en de heren: J.I. Merkies, E.R.A. Nahorst, E.P. de Palm, D.J. Palm, M.R. Paula, S.T. Pieternelle, E. A. Prince, Ch. J. Ravales, H.R. Perret Gentil en H.M. Pieters Kwiers.

SYMPATHIEK GEBAAR

Het bestuur van de „Curaçaose Camera Club" ontving een sympathiek aanbod van de directie van „El Globo". Het aanbod van „El Globo" komt op het navolgende neer. De leden van de CCC kunnen per kwartaal hun beste inzendingen op fotogebied inleveren bij het bestuur van de CCC, dat een jury benoemt welke de diverse inzendingen te oordelen krijgt. Elk kwartaal wordt door de jury de beste inzending aangewezen, waarvan de inzender van „El Globo" dan een waardebon van ƒ 100.— ontvangt voor aankoop van fotografische artikelen enz. De gekroonde kwartaal inzending en de andere beste uitzendingen worden geëxposeerd in de fotozaak van „El Globo".

Onnodig te zeggen dat dit „El Globo" voorstel door het bestuur van de CCC dankbaar is ontvangen.

DE AARDAPPELEN WORDEN ONDERHANDS VERKOCHT

Eindelijk is een beslissing gevallen met betrekking tot de verdere lotgevallen van de aardappelen, die onlangs ten totale van ruim 750.000 kilo hier zijn gearriveerd met het schip „Venezia". Door de Maduro's scheepvaartafdeling werd contact opgenomen met de rederij van het schip en gevraagd werd wat er nu verder gaat gebeuren. Besloten is dat de aardappelen onderhands worden verkocht. De prijzen zijn vastgesteld en wel op ƒ 2.— per zak, inhoudende 48 kilo, en ƒ 1.50 per krat van 28 kilo. Belangstellenden kunnen derhalve deze aardappelen zelf aan de werven gaan halen. De invoerrechten zijn voor rekening van de koper en komen neer op 1.1. cent per kilo, dit wordt dus voor een zak 53 cent en voor een krat 31 cent.

KINE EXAKTA. VAREX

Enige tijd geleden schreven wij een lofwaardige beschouwing over de „Rectaflex", een fabuleus 35 mm kleinbeeld camera met spiegelreflex, thans verrast „El Globo" de markt met een soortgelijk toestel, n.l. de bekende Kine Exakte Varex, de populaire Duitse kleinbeeldcamera, eveneens spiegelreflex met technische vindingen, die voor de serieuze kleinbeeldwerker als een droom in de oren klinken.

Spiegelreflex betekent: men kijkt door de lens, men ziet het beeld op matglas en men kan vooraf de kleuren compositie beoordelen en geen parallax. Het prisma dakvenster, dat boven op het toestel is aangebracht, maakt gebruik van het toestel op ooghoogte mogelijk, dus de camera is snel in gebruik en heeft alle voordelen van de zoekers, die op andere, niet reflex kleinbeeld camera's zijn aangebracht. Het tweede enorme voordeel is, dat het te fotograferen object op ware grootte wordt afgebeeld, zodat men beide ogen kan openhouden bij het fotograferen. Dat is toch wel een heel mooie vinding. Het toestel heeft tijden tot 1 1000 sec., verwisselbare optiek, dus gebruik van telelenzen zonder een zoeker aan te kopen, want men kijkt door de lens.

Ook heeft de Kine Exakta vertragingstijden tot 12 seconden, is leverbaar met verschillende lenzen en heeft een difragmaring, zodat men met volle opening kan instellen (helder beeld op matglas) om slechts met een enkele handbeweging de gewenste diafragma opening te produceren.

Een uitmuntend toestel dat alleszins op belangstelling mag rekenen.

Verdere bijzonderheden: gecoate lenzen, volledige synchro en gordijn sluiter.

Uiteraard kan men ook door gebruik van voorzet stukken op zeer dichte afstand fotograferen, de bouw is solide en stevig, zonder „Varex" is de Kine Exakta een gewone spiegelreflex camera.

SPORTCLUB ASIENTO KOOS NIEUWE VOORZITTER

Gisteravond werd in een druk bezochten en geanimeerde vergadering van Sportclub Asiento een voorzitter gekozen. Er waren 120 stemgerechtigde leden aanwezig die hun keuze moesten verdelen tussen bestuurscandidaat ir H.H. Koppers en de candidaat van de leden, dr. H. Maier.

Met 68 stemmen op zijn naam werd de heer Maier voorzitter, ir Koppers verwierf 51 stemmen, één was blanco. Na de verkiezing volgde een film over de Shell Olympiade, die door een van de leden was vervaardigd.

D'R IN EN D'R UIT

Hato: in 14 en uit 14 vliegtuigen met 1227 aankomende passagiers, 81 in transito en 162 vertrokken.

Haven: in 5 vrachtschepen (3), 17 tankers (20) en 5 zeilboten (1) met 7 landende passagiers. 219 in transito en 8 vertrokken.

AANKOMST VLIEGTUIG

Het KLM vliegtuig van Maandag landde hedenochtend 01.07 uur Ned. tijd op Schiphol.

TALENS STAND

Bij de **Boekhandel Otrobanda** bezichtigden en bewonderden wij de prachtige door de fa Nooyen vervaardigde Talens uitstalkast, die op overzichtelijke wijze de diverse Talensproducten laat zien en tevens bewijst dat Boekhandel Otrobanda in zijn artikelen niet alleen rijk is gesorteerd, maar ook klasse merken vertegenwoordigt. Schilders, tekenaars en anderen die met potlood, verf of anderszins te maken hebben, kunnen hier hun ogen uitkijken aan: potloden in diverse hardheden, kleuren potloden, krijt, tekenpapier, schetsboeken, gum, passers en passerdozen, lincalen, diverse verfsoorten, boetseerwas, olie en waterverf, aquarellen linnen, silka verf voor decoratie doeleinden, meetlatten, schaallatten, penselen in alle gewenste dikte en maten, kortom, er staat van alles. Te kust en te keur, want de klant is koning.

EILANDGEBIED CURACAO

Aanvullingsagenda voor de openbare vergadering van de Eilandsraad op Woensdag 16 Juli 1952 om 8 uur des namiddags.

7. Motie voor te stellen door het Bestuurscollege inzake de overdracht der diensten.

De Gezaghebber,
M. P. GORSIRA.

AMIGOE VAN DE JEUGD

JOKE'S KWARTJE

Door Arie van der Legt

Joke was een lief klein meisje van zeven jaar. Zij had glanzende blonde krullen en heel mooie blauwe ogen. Joke lachte altijd en was steeds goed gehumeurd. Zij woonde met haar ouders op een grote villa, met een tuin [illegible] schone bloemen bloeiden, en er was ook een vijver met eendjes er in. „Joke van de villa" noemden de mensen haar altijd en daar was Joke maar wat trots op. Want bij al haar goede eigenschappen had Joke één groot gebrek: zij was verschrikkelijk trots. Zij meende, dat rijke kindertjes veel beter waren dan arme en daarom wilde zij ook alleen maar spelen met meisjes die mooie jurkjes droegen en blinkende schoentjes. Dat was héél lelijk van Joke en de juffrouw op school had er haar al dikwijls voor gestraft. Doch het wilde maar niet helpen. Zodra Joke een meisje zag aankomen op klompen, of met een lelijk jurkje aan, haalde zij haar neusje op en zei: „Met jou speel ik niet."

Op een Woensdagmiddag, toen alle kindertjes vrij van school hadden en het zonnetje heerlijk scheen, speelde Joke met een paar vriendinnetjes in de tuin. Zij speelden heerlijk moedertje in een hoek van de tuin, waar schaduw was, dicht bij het hek. Soms kwamen er kinderen langs de tuin. Die bleven dan bewonderend bij het tuinhek staan en keken verlangend naar de mooie poppen, waarmee Joke's vriendinnetjes speelden. Zij zouden wel graag meespelen, maar drufden het niet te vragen.

Ineens giechelde Joke en zei: „O, kijk eens, daar komt Jetje Bemmels aan, ze is natuurlijk weer op haar klompen! Bah!"

Nieuwsgierig keken de vriendinnetjes naar de weg. Ja, een klein, arm meisje kwam daar aan. Het was Jetje Bemmels, die in hun klas zat. Haar vader was werkloos en daarom liep zij altijd op klompjes en ze had natuurlijk ook geen mooie jurkjes aan en geen zijden strik in het haar. Jetje was een lief meisje en de vriendinnetjes hielden wel van haar. Maar nu Joke zo minachtend deed, durfden zij ook niet te vragen of Jetje mee mocht spelen, want de poppen, de stoeltjes, het serviesje, alles was van Joke.

Voor het tuinhek bleef Jetje staan en lachte blij, toen zij haar klasgenootjes zag. „O", riep zij verheugd, „wat hebben jullie mooie poppen! En wat een heerlijke stoeltjes en zo'n fijn serviesje!"

„Dat is allemaal van mij", zei Joke trots.

„Hè!" smeekte Jetje, „mag ik meedoen?"

„Nee, hoor!" zei Joke, „dat gaat niet, je ziet er niets netjes uit; ga eerst maar schoenen aantrekken en een mooie jurk, dán mag je meedoen."

Er kwamen grote tranen in Jetje's ogen en verdrietig liep zij heen.

Joke wilde verder spelen, maar de vriendinnetjes hadden er helemaal geen lust meer in. Zij vonden het echt gemeen van Joke, om zo lelijk tegen Jetje te doen, want zij vonden Jetje maar wát een lief meisje.

„Ik speel niet meer", zei Greta.

„En ik ook niet". „En ik óók niet", zeiden de anderen. Neen, de pret was er nu af en een voor een gingen de vriendinnetjes naar huis. Toen zat Joke daar alleen met al haar mooie poppen en keek verdrietig haar vriendinnetjes na.

Waarom gingen zij nu ineens [illegible] Jetje Bemmels [illegible]? Hè, wat flauw! Huilend ging Joke naar binnen om het moeder te vertellen, maar toen moeder hoorde, waarom Joke niet met Jetje had willen spelen, werd zij erg boos, en zeide, dat Joke een stoute meid was.

„Arme kindertjes zijn even goed als rijke", zei moeder streng, „en Jetje kan het toch niet helpen, dat zij niet zulke mooie jurkjes en schoentjes heeft als jij? Je valt me tegen, hoor, Joke; ga maar weer gauw de tuin in, want moeder wil je niet meer zien."

O, wat had Joke nu een verdriet! Zij huilde tranen met tuiten en dolgraag zou zij nu met de arme Jetje willen spelen. Het was toch wel erg, dacht zij, als vader je geen mooie jurkjes en schoentjes kon geven, en geen poppen en geen serviesje.

Zo zat Joke al een hele poos eenzaam te denken, toen opeens tante Rie de tuin inkwam. Nee maar! dát vond Joke heerlijk. Vrolijk liep zij naar tante Rie en vroeg haar of ze mee kwam spelen. „Ik ben zo alleen", zuchtte Joke, „niemand wil meer met mij spelen en moe ook niet."

„Arme kleine Joke", lachte tante Rie, „ik heb óók geen tijd, maar hier heb je een kwartje, daar mag je wat voor kopen."

Zij gaf Joke een blinkend geldstukje en liep dan vlug naar binnen.

Daar zát Joke nu weer. Het kwartje lag vergeten op het speeltafeltje en verlangend keek Joke de weg af. Kwam Jetje nu maar, dan zou zij haar vragen of zij met haar wilde spelen. Maar Jetje kwam niet. Jetje was huilend weggelopen, omdat Joke wat van haar klompen en van haar jurkje gezegd had. Echt gemeen vond Joke zich nu. Zij nam zich voor om nooit meer onvriendelijk tegen arme kinderen te zijn. Maar met dat al was Jetje niet geholpen.

Joke peinsde en peinsde, hoe zij die lelijke woorden van vanmiddag kon goedmaken. Ineens zag zij weer het kwartje, dat daar op het tafeltje stil lag te blinken in het zonlicht. En plots wist Joke, wat zij doen zou.

Verheugd sprong zij op en met het kwartje in haar warme handje geklemd, holde zij de tuin uit en de straatweg op. Het was erg warm op de zonnige weg, maar daar gaf Joke niet om. Zij liep de ene straat na de andere door en kwam eindelijk hijgend en bezweet in het kleine straatje, waar Jetje Bemmels woonde. Daar belde zij aan. Met kloppend hartje wachtte zij, wie er open zou doen. Juffrouw Bemmels kwam zelf voor en vroeg vriendelijk, wat Joke wilde. Met een verlegen lachje gaf Joke haar het blinkende kwartje en zei: „Voor Jetje, en of ze bij mij in de tuin komt spelen."

Verwonderd nam Jetje's moeder het kwartje aan en riep naar binnen: „Jetje, hier is een meisje en dat vraagt of je bij haar komt spelen".

Jetje kwam en stond aarzelend stil, toen zij Joke zag. „Neen", zei ze, „ik heb immers geen schoenen en geen mooie jurkjes."

Joke bloosde en stamelde zoiets als: „Dat geeft niet", en „zo had ik het niet bedoeld; ik vind het erg fijn, als je met mij komt spelen."

„Mag ik gaan, moe?" vroeg Jetje verheugd, „Joke heeft zulke mooie poppen, en een serviesje, en échte stoeltjes."

„Ja, hoor!" zei Jetje's moeder vriendelijk, „ga maar gerust."

Een kwartiertje later zaten Joke en Jetje in de tuin voor de grote villa en speelden met de poppen. Joke was nu extra vriendelijk voor het arme vriendinnetje en toen mama even later met tante Rie de tuin in kwam, zag zij verrast, hoe lief de kinderen speelden.

„Dit is Jetje Bemmels", zei Joke trots, „en ik ben erg blij, dat zij met mij wil spelen."

Toen Jetje wat later naar huis ging, moest zij beloven, voortaan iedere Woensdagmiddag met Joke te komen spelen. Nou, dat deed zij natuurlijk graag en ook Joke vond het reuze fijn.

's Avonds lag Joke in bed en moeder kwam haar goedenacht wensen. „Is mama nu niet meer boos op mij?" vroeg Joke zacht. Mama gaf haar een klinkende zoen en zei: „Natuurlijk niet, schat, maar vertel mij eens, wat heb je gekocht voor het kwartje, dat je van tante Rie gekregen hebt?"

Trots vertelde Joke nu, dat zij haar kwartje aan Jetje's moeder had gegeven.

„Zo!" lachte mama verheugd, „en heb je nu geen spijt van dat kwartje?" Maar er kwam geen antwoord, want Joke sliep als een roos. Toen is moeder stilletjes naar beneden gegaan en stopte twee blinkende kwartjes in Joke's spaarpot.

Wie weet raad?

Er zijn heel wat arenden bij Tante door het raam de kamer binnengevlogen en dat was griezelig. Een huis vol van die grote grauwe vogels met kromme snavels en klauwen als tangen. Sommigen vlogen met reuze klappen van hun wieken door de kamers en de gang. Anderen vouwden hun vleugels samen en gingen op de leuning van de stoel zitten kijken naar Tante: je weet wel, zo op zij met die grote gele glazen ogen. Ja hoor, het was echt griezelig.

En dan was er nog wel een neefje, dat die vogel **een ooievaar** noemde! Van de ene kant was Tante nog blij dat het roofvogels waren en geen ooievaar, want je weet wel dat ooievaars baby's meebrengen en wanneer dit ooievaars geweest waren had Tante nu een heel weeshuis gehad.

Na loting heeft ons neefje **Richard Doest** het boek gewonnen, dat Tante op het Redactiekantoor van de Amigoe di Curaçao zal klaar leggen, waar Richard het mag komen halen.

Maar nu het raadsel van de volgende keer. Na de makkelijke arend nu een waar je weer goed je verstand bij moet gebruiken: het is een rebus en als je hem goed oplost, zul je merken dat er een spreekwoord in zit. **Welk is dat spreekwoord?**

Tante zal het over twee weken verklappen. Maar eerst moet jullie zelf zoeken en onder de neefjes en nichtjes die het gevonden hebben verloot Tante natuurlijk weer een van haar mooie boeken. Maar dan moet je de oplossing ook vóór Dinsdag, 29 Juli, op sturen aan:

Je liefhebbende
Tante Corry
Amigoe di Curaçao
Curaçao N.A.

-S=M 1 T=L

Richard Doest	1	BOEK
Waldemar v. Eyma	1	BOEK
René Davelaar	45	”
Georgetina Pluym	70	”
Joyce Perry	20	”
Edmund Perry	60	”
Eric Molino	55	”
Hanneke v. Opstal	15	”
Marléne Bérénos	45	”
Gladys Day	75	”
R. Lopez Penha	35	”
Judith Wawoe	75	”
Marie L. Capriles	40	”
Edith de Jongh	15	”
Albert Davelaar	85	”
Oscar Day	30	”
Jacqueline Cras	55	”
Ineke van Opstal	15	”
Ingrid Pluym	20	”
Hubert Scheper	60	”
Marlene Deira	65	”
Annie Leito	40	”
Dirk Bouwman	55	”
Caroline Rigaud	75	”
Marcel Noel	25	”
Marijke v. Opstal	15	”
Angel Salsbach	10	”
Rudie Rigaud	60	”
Victor Salas	40	”
Astrid Kibbelaar	20	”
Donald Davelaar	60	”
Pascualita Jansen	10	”
Robert Libier	35	”
Gerlinda Grep	25	”
Stanley Conquet	5	”
Gilbert Bouwman	40	”
Bernhard Davelaar	55	”
Harold v. Eyma	55	”
Lenny Bouwman	65	”
Rodion v. Eyma	85	”
W. Rivers	20	”
Astrid Garcia	10	”
Ifna Cardoze	45	”
Lilian Maduro	5	”
Annie Leito	5	”
Roland Hernandez	10	”
Aurelio Martis	75	”
Stanley Cras	5	”
Gerarda Capriles	10	”
Anna Martina	75	”
P. Perry	10	”
Elly Day	40	”
Aura Scheper	35	”
Ligia Winklaar	10	”
Ivonne Scheper	5	”
Stanley v. Eyma	30	”
Edeltrüd Juda	60	”
Paul Doest	15	”
Aart Natziil	15	”
Merle v. Eyma	15	”
A. De Vecchia	10	”

VONKJE

de vrolijke vrijbuiter

OM GELD TE VERZAMELEN VOOR DE OUDE MEVROUW V.D. MEULEN
WAAR DIENT DEZE WINKEL VOOR, VONKJE?

1. De arme Vonkje bloosde, toen ze het racket aan juffrouw Barry teruggaf. Toen Aamy het haar gaf, kon ze niet denken, dat het van de onderwijzeres was, maar er was nu geen tijd voor uitleggen. „En wat is de bedoeling van deze winkel?" vroeg juffrouw Barry.

DAN WIL IK MIJN RACKET TERUGKOPEN!

2. Hakkelend vertelde Vonkje, dat ze probeerde geld bij elkaar te krijgen voor mevrouw van der Meulen. Toen begon de onderwijzeres te glimlachen; ze opende haar handtasje en overhandigde Vonkje drie gulden. „Dat is dan voor mijn tennisracket!" zei ze.

JUFFROUW BARRY HEEFT ER ONS DRIE GULDEN VOOR GEGEVEN
IS DAT NIET AARDIG?

3. Die goedgeefsheid was 'n verrassing voor Vonkje, dat ze het eerste ogenblik geen woord kon uitbrengen, en toen ze de spraak had terugevonden, was de onderwijzeres weg. „Is ze niet fideel!" zei Lola. „Ze vermoedde zeker, dat Amy iets met dat racket te maken had."

AMY HEEFT ONS DEZE KEER NIET IN MOEILIJKHEDEN GEBRACHT!
VOORUIT MAAR MEISJES! FIJNE KOOPJES!

4. Op dat ogenblik had zich een hele kring van meisjes om de winkel verzameld en alemaal begonnen ze bij Vonkje te kopen. Een half uur lang kwamen de drie vriendinnetjes handen te kort en toen moesten ze sluiten. Ze waren volledig uitverkocht.

KIJK EENS, WAT EEN GELD WE HEBBEN. LOLA!
MORGEN ZULLEN WE HET NAAR MEVROUW V.D. MEULEN BRENGEN

5. Toen de grote groep vertrokken was, ledigde Jantha die over de kas was gegaan, een grote schaal met geldstukken over de toonbank. „Dat is een succes!" lachte ze. „Kijk eens, wat een kwartjes en dubbeltjes. Wat zal mevrouw van der Meulen blij zijn."

IK HOOP DAT ZE THUIS IS!
DIT IS HAAR HUISJE!

6. De volgende dag was het Zaterdag en omdat er geen school was, konden de drie meisjes allerlei leuke dingen kopen voor de arme mevrouw van der Meulen. Enkele uren later stonden ze, bijna buiten adem, voor de deur van het vrouwtje.

WE HEBBEN WAT LEKKERS VOOR U MEEGEBRACHT MEVR. V.D. MEULEN!
EN GELD VOOR NIEUWE SCHOENEN!

7. Ze deden zachtjes de deur open en gingen het kamertje binnen, waar mevrouw van der Meulen ijverig op haar naaimachine zat te werken. Ze keek verrast op, maar voor ze haar mond open kon doen, zei Vonkje: „Hier is wat lekkers voor u en geld voor schoenen."

DAT IS EEN MOOIE JURK, DIE U AAN HET MAKEN BENT!
JULLIE BENT ECHT LIEVE MEISJES!

8. Het bezoek van de drie meisjes was zo onverwacht, dat het vrouwtje ze een ogenblik verbaasd aankeek. Toen ze evenwel de goede gaven zag, klaarde haar gezicht op. „O, wat zijn jullie een lieve zieltjes", riep ze uit, terwijl ze in de mand neusde.

NU MOET IK EENS KIJKEN OF IK NIET IETS VOOR JULLIE KAN VINDEN!

9. Even verschenen er tranen in haar ogen, want het was een eenzaam oud vrouwtje, naar wie niemand ooit omkeek. „Ik zal jullie vriendelijkheid nooit vergeten, lieve schatjes", mummelde ze. „Ik ga jullie ook wat geven!"

JA, DIE HEB IK GEMAAKT!
O! DAT ZIJN ECHTE TONEELJURKJES!

10. Ze zocht een grote kartonnen doos op en bracht een prachtige blauw-satijnen jurk met een geplooid rokje te voorschijn. „O", juichte Vonkje, „dat is een heuse dansjurk!" „Juist!" glimlachte het vrouwtje. Ik heb er drie zo."

WAT STAAN ZE LEUK!
HOOR EENS! IK HEB EEN ENIG IDEE!

11. „De dame, die deze drie jurkjes bestelde", zei ze „moest plotseling vertrekken. Jule moogt ze hebben." De meisjes dankten het vrouwtje hartelijk en trokken de jurkjes aan, die voor hen gemaakt schenen. „Hoor eens!" zei Vonkje. „Ik heb een enig idee."